

**Organisme naționale de atestare/revocare a gradelor și titlurilor
academice și de soluționare a cazurilor de plagiat,
în state membre UE, SUA, Canada și Regatul Unit al Marii Britanii**

Documentare și sinteză: Virgilia Ioan, consilier parlamentar

Sinteza documentară poate fi accesată direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

CUPRINS

CANADA.....	4
CEHIA.....	6
CROAȚIA.....	7
ESTONIA.....	8
FRANȚA.....	8
GERMANIA.....	11
IRLANDA.....	12
LETONIA.....	12
LITUANIA.....	13
OLANDA.....	14
SLOVACIA.....	15
SLOVENIA.....	15
SPANIA.....	18
SUEDIA.....	21
SUA.....	23
REGATUL UNIT AL MARII BRITANII.....	23
UNGARIA.....	24

Notă:

Prezentul material s-a realizat, în principal, pe răspunsurile statelor membre UE, SUA, Canadei și Regatului Unit al Marii Britanii la Solicitarea ECPRD nr.4467, lansată de Camera Deputaților la data de 8 iulie 2020, în cadrul rețelei ECPRD (*European Center for Parliamentary Research and Documentation*)¹, care a conținut următoarele întrebări:

1. Există un organism la nivel național care soluționează sesizările de plagiat în cazul tezelor de doctorat?
2. Prin ce act normativ a fost înființat și funcționează?
3. Care sunt atribuțiile acestuia?
4. Cum este organizat acest organism?
5. Care este procedura de obținere și cea de retragere a titlului de doctor?

CANADA

În Canada, nu există un organism național desemnat pentru tratarea plângerilor de plagiat în cazul tezelor de doctorat în special. Canada nu are un departament federal sau un sistem național de învățământ, deoarece sistemele școlare sunt guvernate în principal la nivel provincial și teritorial în această țară (Guvernul Canadei - *Educația în Canada*²).

Universitățile gestionează cazurile de plagiat folosind instrumente și mecanisme proprii locale, care sunt guvernate de comisii sau de consilii stabilite prin statutele provinciale și teritoriale (de exemplu, Legea educației post-secundare pentru provincia Alberta³ și Legea Universității din Toronto, 1971⁴). În consecință, fiecare provincie și teritoriu și fiecare universitate din jurisdicția lor își adoptă propriile coduri și/sau politici privind integritatea academică și comportamentele incorecte. Aceste politici includ, de obicei, sancțiuni pentru infracțiunea de plagiat, de la eșecul unei asumări sau al unei clase, expulzarea dintr-un program sau revocarea unui grad, în funcție de gravitatea infracțiunii. Iată câteva exemple de astfel de politici:

- Universitatea din Toronto – Codul de conduită academică⁵;
- Universitatea din Saskatchewan – Regulamentul privind conduita academică necorespunzătoare⁶;

¹ <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-list>

² <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/new-immigrants/new-life-canada/enrol-school.html>

³ <https://www.qp.alberta.ca/documents/Acts/p19p5.pdf>

⁴ <https://governingcouncil.utoronto.ca/sites/default/files/import-files/ppdec1519784709.pdf>

⁵ <https://governingcouncil.utoronto.ca/secretariat/policies/code-behaviour-academic-matters-july-1-2019>

⁶ <https://secretariat.usask.ca/student-conduct-appeals/academic-misconduct.php#About>

- Universitatea McGill – Codul de conduită și proceduri disciplinare⁷.

Procesul de evaluare a cazurilor poate varia de la o universitate la alta. De exemplu, Universitatea Queen aplică o procedură clară pentru revocarea gradelor în cazul unei conduite incorecte sau a unei fraude, în Politica privind revocarea gradelor⁸ (Secțiunea 2.1 - Procedura referitoare la acuzația de comportament neacademic sau fraudă).

Politicele privind revocarea gradelor au fost, de asemenea, anterior contestate și confirmate în instanțele de judecată canadiene. De exemplu, o instanță din Alberta a descoperit recent că instituțiile academice pot revoca unilateral titlurile în cazurile de plagiat (în presa canadiană, „Judecătorul din Alberta susține dreptul universității de a renunța la master peste plagiat”, CBC News, 19 septembrie 2018⁹; și John Measor v. Comitetul de contestații al studenților din Consiliul Facultăților Generale, 2018, ABQB 662¹⁰). Această hotărâre a constatat că titlurile pot fi revocate dacă există o procedură corectă și dacă studenților li se oferă oportunități de a se apăra.

În plus, asociațiile profesionale pot gestiona, de asemenea, plângeri de plagiat împotriva membrilor lor pe baza statisticilor proprii și a codurilor de conduită, care sunt guvernate de comisii sau consilii stabilite la nivel provincial și teritorial (de exemplu, Legea privind profesiile reglementate din domeniul sănătății¹¹, din provincia Ontario, și Legea privind profesiile din inginerie și geostiintă¹², din provincia Saskatchewan). În Canada, apartenența la asociații profesionale și procedurile de soluționare a reclamațiilor împotriva membrilor sunt, de asemenea, reglementate în principal la nivel provincial și teritorial. În unele cazuri, persoanele acuzate de plagiat pot fi aduse în fața unei proceduri disciplinare atât de asociația profesională de care aparțin, cât și de universitatea absolvită (de exemplu, Spence v. University of Toronto¹³, 2019 ONSC 1085; și, Spence v. Ontario College of Teachers¹⁴, 2018 ONSC 3335).

În Canada, Legea drepturilor de autor¹⁵ prevede protecția lucrărilor academice și de cercetare. Cu toate acestea, unele materiale protejate de drepturi de autor pot fi utilizate în conformitate cu conceptul „Conduită echitabilă” (*Fair Dealing*), care permite studenților și cercetătorilor să folosească material protejat de drepturi de autor în producții academice (cu condiția respectării regulilor generale de citare). Site-ul web Fair Dealing Canada¹⁶ poate furniza informații suplimentare relevante, iar Consiliul Miniștrilor Educației din Canada oferă,

⁷ <https://www.mcgill.ca/deanofstudents/students/student-rights-responsibilities/code>

⁸ <https://www.queensu.ca/secretariat/policies/senate/policy-rescinding-degrees>

⁹ [Alberta judge upholds university's right to rescind master's degree over plagiarism](https://www.albertacourts.ca/docs/default-source/qb/2018abqb0662.pdf)

¹⁰ <https://www.albertacourts.ca/docs/default-source/qb/2018abqb0662.pdf>

¹¹ <https://www.ontario.ca/laws/statute/91r18>

¹² <https://www.qp.alberta.ca/documents/Acts/E11.pdf>

¹³ <https://www.canlii.org/en/on/onsc/doc/2019/2019onsc1085/2019onsc1085.html>

¹⁴ <https://www.canlii.org/en/on/onsc/doc/2018/2018onsc3335/2018onsc3335.html>

¹⁵ <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/C-42/FullText.html>

¹⁶ <https://fair-dealing.ca/what-is-fair-dealing/>

de asemenea, Orientări cu privire la conduita echitabilă¹⁷. Pentru o documentare aprofundată, se poate consulta Academic Integrity in Canada: An Annotated Bibliography, 2019, University of Calgary¹⁸.

CEHIA

În Republica Cehă nu există un organism național cu atribuții în soluționarea acuzațiilor de plagiat. Universitățile verifică plagiatul folosind un software special. Dacă diplomele academice au fost obținute în mod fraudulos, există posibilitatea de revocare a titlului, într-un anumit termen, în conformitate cu legislația (Legea învățământului superior¹⁹).

Legea învățământului superior a introdus retragerea gradului (Secțiunea 47c) - În cadrul procedurii privind declararea nulității examenelor de stat, a susținerii tezei sau a examenelor de doctorat de stat, decizia va fi luată de către rectorul instituției publice de învățământ superior la care a avut loc examenul de stat.

Rectorul își exprimă decizia de a invalida examenul de stat dacă persoana nu a îndeplinit condițiile și cerințele prevăzute în lege, programele și Regulamentele de studiu și examinare pentru finalizarea examenului de stat sau a părților sale sau susținerea disertației, din cauza utilizării neautorizate a muncii altei persoane prin încălcarea evidentă a dispozițiilor legale referitoare la protecția drepturilor de autor sau în cazul încălcării permanente sau repetate a eticii sau, într-un astfel de caz în care se pot obține cunoștințe și abilități de către participanți, programul a fost semnificativ perturbat.

Procedura pentru declararea nulității este inițiată din oficiu; poate fi inițiată și de către rector:

- a) în cel mult 3 ani de la efectul juridic al deciziei prin care o anumită persoană a fost condamnată pentru o infracțiune intenționată;
- b) în cel mult 3 ani de la data susținerii examenului de stat sau a susținerii tezei de doctorat.

Nu există nicio cale de atac împotriva deciziei de anulare a examenului de stat sau a tezei de doctorat. Decizia intră în vigoare în prima zi după o perioadă de două luni de la emitere (Secțiunea 47d).

Documentația procedurilor pentru declararea nulității este completată de o declarație a Comitetului de revizuire. Comitetul de revizuire este format din 7 membri, dintre care 6 sunt numiți de rector dintre profesorii, profesorii asociați și alți experți, în timp ce al șaptelea membru este numit de rector din rândul studenților instituției publice de învățământ superior.

¹⁷ https://www.cmec.ca/docs/copyright/Fair_Dealing_Guidelines_EN.pdf

¹⁸ <https://prism.ucalgary.ca/handle/1880/110130>

¹⁹ <https://www.msmt.cz/areas-of-work/tertiary-education/the-higher-education-act?lang=2>

Detaliile privind componența Comitetului de revizuire sunt determinate de reglementările interne ale instituției publice de învățământ superior. Comitetul de revizuire decide cu majoritatea absolută a tuturor membrilor săi.

Programele de doctorat (secțiunea 47) sunt destinate cercetării științifice și activităților creative independente în domeniul cercetării sau dezvoltării, sau activități independente teoretice și creative în domeniul artelor plastice.

Durata standard a studiilor este de cel puțin trei ani și nu mai mult de patru ani. Studiile de doctorat sunt completate cu un examen de stat doctoral și susținerea publică a unei teze de doctorat. Acestea sunt destinate să scoată în evidență capacitatea candidatului de a desfășura activități independente în domeniul cercetării sau dezvoltării, sau activități artistice independente teoretice și creative. Teza trebuie să conțină rezultate originale publicate sau rezultate acceptate pentru publicare.

Absolvenții programelor de doctorat beneficiază de titlul academic *Doktor*, abreviat *Ph.D.* Studiile în cadrul programelor de doctorat sunt monitorizate și evaluate de către un consiliu de programe de doctorat numit în conformitate cu reglementările interne ale unei instituții de învățământ superior, care oferă programul de diplomă acreditat în cauză.

CROAȚIA

Comisia pentru Etică în Știință și Învățământ Superior al Republicii Croația, cel mai înalt organism consultativ și profesional pentru promovarea principiilor și valorilor etice în știință și învățământul superior, afaceri și relații publice, precum și în aplicarea tehnologiilor moderne și protecției mediului, are în atribuții soluționarea plângerilor legate de plagiat în cazul tezelor de doctorat și este înființată și funcționează în baza Legii privind activitatea științifică și Învățământul Superior²⁰.

Misiunea Comisiei este de a promova principii și valori etice în știință și învățământul superior, afaceri și relații publice, precum și în aplicarea tehnologiilor avansate și protecția mediului. Comisia a adoptat un Cod de etică care stabilește principiile eticii în învățământul superior, publicarea rezultatelor, relațiile dintre oamenii de știință, profesori și alți participanți în procesul educațional, procedurile și activitățile legate de concurența de piață, precum și relațiile publice și mass-media. Comitetul își exprimă avizele și pozițiile privind acceptabilitatea etică sau inacceptabilitatea cazurilor revizuite sub formă de recomandări, propuneri sau observații.

La propunerea Guvernului, Parlamentul croat numește Comitetul pentru Etică în Știință și Învățământ Superior, format din nouă membri. Șase dintre aceștia sunt numiți din rândul unor eminente oameni de știință și profesori universitari, iar trei sunt persoane publice

²⁰https://www.azvo.hr/images/stories/o_nama/Act_on_Scientific_Activity-UNOFFICIAL_TRANSLATION.pdf

respectabile. Mandatul lor este de patru ani. Membrii comitetului sunt propuși de Consiliul Național pentru Învățământ Superior, Consiliul Național de Științe, Academia Croată de Științe și Arte, Conferința Rectorilor, Consiliul Politehnicilor și Școlilor de Învățământ Superior Profesional, organizații de cercetare științifică, universități, Ministru și alte organizații și persoane, în conformitate cu anunțul care invită la propuneri. Comitetul de etică funcționează în sesiuni. Comisia își exprimă avizele și pozițiile privind acceptabilitatea etică sau inacceptabilitatea cazurilor revizuite sub formă de recomandări, propuneri sau observații cu majoritatea voturilor. Membrii comisiei pot, de asemenea, să prezinte o opinie minoritară. Comisia prezintă în fața Parlamentului un raport anual. Procedurile de acordare sau retragere a titlului de doctor sunt prevăzute în regulamentele interne ale universităților.

ESTONIA

Nu există un organism național cu atribuții în verificarea plagiatelor. Universitățile verifică tezele cu suspiciuni, folosind diverse sisteme de programe pentru calculatoare (de exemplu, URKUND – sistem de verificare a plagiatelor, în limbile estonă și engleză). Fiecare universitate, atunci când situația o impune, înființează o comisie academică care se ocupă cu investigarea fraudelor academice.

FRANȚA

Spre deosebire de România, în Franța nu există un organism național centralizat dedicat tratării cazurilor de plagiat în context universitar, și mai ales în timpul susținerii tezelor de doctorat, cu excepția cazului în care o sancțiune disciplinară este aplicabilă.

Plagiatul își expune autorul la două tipuri de sancțiuni:

- sancțiuni disciplinare, luate la nivel universitar și supuse contestației;
- procese penale în fața instanțelor de drept comun.

Sanțiuni disciplinare

Sanțiunile disciplinare sunt stabilite în mod descentralizat, la nivelul universității sau școlii de învățământ superior în cadrul căreia s-a constatat abaterea.

Studentul acuzat de plagiat va compărea în fața unei comisii de disciplină, care este în general compusă din președinte sau vicepreședinte al instituției, precum și reprezentanți ai profesorilor, studenților și ai membrilor administrației. Comisia dezbate natura sancțiunii, în funcție de mai multe elemente, cum ar fi întinderea faptei, gradul de vinovăție, recidiva, natura documentelor copiate etc.

Panoplia sancțiunilor disciplinare aplicabile variază de la un simplu avertisment până la excluderea definitivă din orice unitate publică de învățământ superior, trecând prin

alocarea unei note zero, interdicția de a participa la examene sau chiar excluderea din universitatea în cauză.

Componența comisiei de disciplină, procedura urmată și natura sancțiunilor aplicabile sunt prevăzute în regulamentul intern al instituției de învățământ superior în cauză. Deciziile comisiei de disciplină sunt supuse apelului către Consiliul Național pentru Învățământul Superior și Cercetare (CNESER)²¹ atât din partea persoanelor sancționate, cât și din partea conducătorilor universității. CNESER se întrunește apoi în pregătire disciplinară. Prezidat de ministrul responsabil pentru învățământul superior sau de ministrul responsabil pentru cercetare, acesta are 100 de membri repartizați după cum urmează:

- 60 de reprezentanți ai managerilor, personalului și studenților instituțiilor publice științifice, culturale și profesionale și ai unităților publice de cercetare;
- 40 de personalități reprezentând interese naționale majore, în special educaționale, culturale, științifice, economice și sociale, numite prin ordin comun al miniștrilor responsabili pentru învățământul superior și cercetare.

Consiliul Național pentru Învățământ Superior și Cercetare este un organism consultativ prezidat de ministrul responsabil pentru învățământul superior sau de ministrul responsabil pentru cercetare. Emite avize cu privire la misiunile încredințate instituțiilor științifice, culturale și profesionale publice în cazurile prevăzute de Codul educației (L.nr.2013-660 din 22 iulie 2013, art.20-4) și unităților publice de cercetare, care intră sub incidența articolelor L.311-1 și L.311-2 din Codul cercetării, în cazurile prevăzute expres. CNESER are și o funcție disciplinară.

CNESER își prezintă în special avizul cu privire la:

- Strategii naționale de învățământ superior și cercetare și rapoarte bienale către Parlament;
- Elaborarea de rapoarte naționale, destinate instituțiilor europene, privind punerea în aplicare a strategiilor europene de învățământ superior și de cercetare;
- Distribuția locurilor de muncă și a resurselor între diferite instituții;
- Proiecte de reformă privind organizarea cercetării;
- Proiecte de reformă referitoare la ocuparea forței de muncă științifice;
- Cadrul național de formare, lista diplomelor naționale, precum și procedurile și cererile de acreditare;
- Harta educației superioare și a cercetării;
- Crearea, desființarea sau regrouparea de instituții sau componente;
- Lista programelor de formare..

²¹<https://www.enseignementsup-recherche.gouv.fr/cid53497/le-conseil-national-de-l-enseignement-superieur-et-de-la-recherche-cneser.html#role-cneser>

CNESER decide în contestații, ca ultimă instanță, cu privire la deciziile disciplinare luate de organele universitare competente în ceea ce privește profesorii-cercetători, profesorii și utilizatorii. Codul educației²² specifică modul de funcționare al CNESER în formarea disciplinară:

Articolul L232-2

Consiliul Național pentru Învățământ Superior și Cercetare decide cu privire la contestare și, în ultimă instanță, cu privire la deciziile disciplinare luate de organele universitare competente (...). Cu toate acestea, este chemat să se pronunțe în primul și ultimul apel atunci când nu a fost constituită o secție disciplinară sau când în termen de șase luni de la data la care acțiunea a fost introdusă în fața jurisdicției disciplinare competente.

Articolul R232-23

Consiliul Național pentru Învățământ Superior și Cercetare care se pronunță în materie disciplinară este format din paisprezece consilieri permanenți și paisprezece consilieri supleanți, repartizați astfel:

- 1. Cinci consilieri permanenți și cinci consilieri supleanți aleși dintre profesori universitari sau personal similar (...);*
- 2. Cinci consilieri permanenți și cinci consilieri supleanți aleși dintre profesori sau profesori asistenți sau coordonatori sau personal similar (...);*
- 3. Patru consilieri titulari și patru consilieri supleanți aleși dintre reprezentanții studenților.*

Sanțiuni penale

În dreptul penal francez, plagiatul constituie o infracțiune. În plus, plagiatul în scopul obținerii necuvenite a unei note, diplome sau grad universitar reprezintă o circumstanță agravantă. Într-adevăr, Codul proprietății intelectuale²³ asimilează plagiatul cu infracțiunea de fals, care expune autorul său la o pedeapsă de 3 ani de închisoare și o amendă de 300.000 de euro.

Cele 3 articole de referință ale Codului de proprietate intelectuală din acest domeniu sunt:

Articolul L122-4

Orice reprezentare sau reproducere completă sau parțială făcută fără acordul autorului sau al succesorilor săi legali sau al beneficiarilor este ilegală. Similar se aplică pentru traducere, adaptare sau transformare, aranjament sau reproducere prin orice metodă sau procedeu.

²²

<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?sessionId=BC26FE8B65FAD439AB01B4A5796960F1.tplgfr34s3?cidTexte=LEGITEXT000006071191&dateTexte=20200719>

²³ <https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006069414>

Articolul L335-2

Orice ediție scrisă, compoziție muzicală, desen, pictură sau orice altă producție, tipărită sau gravată integral sau parțial, produsă în disprețul legilor și reglementărilor referitoare la proprietatea autorilor, constituie fals și orice fals este infracțiune.

Falsificarea în Franța a unor lucrări publicate în Franța sau în străinătate este pedepsită cu trei ani de închisoare și o amendă de 300.000 de euro.

Aceleași sancțiuni se vor aplica comercializării, exportului, importului, transbordării sau deținerii în scopurile menționate mai sus.

Atunci când infracțiunile prevăzute în acest articol au fost săvârșite într-un grup organizat, pedepsele sunt majorate la șapte ani de închisoare și amendă de 750.000 de euro.

Articolul L335-3

De asemenea, reprezintă o infracțiune de fals reproducerea, reprezentarea sau difuzarea, prin orice mijloace, a unei opere spirituale care încalcă drepturile autorului, astfel cum sunt definite și reglementate prin lege.

GERMANIA

Landurile (statele federale) sunt responsabile cu educația. Universitățile au obligația de a stabili reguli pentru soluționarea cazurilor de plagiat. Conducătorii universităților publice și private recunoscute de guvernul federal au înființat o conferință permanentă – Conferința Rectorilor din Germania (*Hochschulrektorkonferenz*)²⁴, formată din 268 de membri. Aceasta stabilește liniile directoare în privința soluționării cazurilor de plagiat de către universități.

În general, în suspiciunile de plagiat, orice persoană poate sesiza Oficiul pentru etică științifică din universitatea respectivă, această sesizare fiind strict confidențială. Dacă suspiciunea este confirmată, va începe o investigație în acest sens. Fiecare universitate are o comisie care se ocupă cu soluționarea suspiciunilor de plagiat. În anumite universități, aceste comisii au caracter permanent, în altele, sunt înființate doar pentru a cerceta un anumit caz. În cele mai multe situații, persoanei suspectate de plagiat i se va cere să-și susțină nevinovăția. Comisia poate decide doar trei variante: fie retragerea titlului, fie operarea anumitor modificări în lucrare și păstrarea titlului, fie confirmarea titlului.

În Germania, diplomele de doctorat sunt conferite de universități sau instituții de învățământ superior cu statut echivalent. Titlul de doctor este obținut printr-un proces

²⁴<https://www.hrk.de/resolutions-publications/resolutions/beschluss/detail/good-scientific-practice-at-german-higher-education-institutions/>

specific, în timpul căruia o persoană demonstrează capacitatea de a realiza cercetări în mod independent. În cazul în care examenele au fost promovate și toate cerințele formale sunt îndeplinite, universitatea sau facultatea autorizată de universitate pentru acordarea diplomelor de doctorat conferă gradul academic de *Doktor* completat de domeniul corespunzător, de exemplu Dr. rer. nat. sau Dr. theol. Unele universități conferă titlul de Ph.D. ca titlu academic.²⁵

IRLANDA

În Irlanda nu există un organism național care să răspundă de plagiat la nivel de doctorat. Universitățile care acordă titlul au Politici de Integritate Academică²⁶ și Plagiat (de exemplu, Politica de Plagiat a University College Dublin²⁷, cea mai mare universitate din Irlanda).

QQI - *Quality and Qualifications Ireland* este o agenție de stat independentă, responsabilă cu promovarea calității și responsabilității în serviciile de educație și instruire în Irlanda. A fost înființată prin Legea din 2012 privind calificările și asigurarea calității (educație și formare)²⁸.

Pe baza rapoartelor QQI către Departamentul Educației și Aptitudinilor, o nouă prevedere a fost inclusă în Legea privind calificările și asigurarea calității (modificare din 2019²⁹), care a fost adoptată în iulie a acestui an. Secțiunea 43A din lege abilitază în mod specific QQI să-i acționeze în judecată pe cei care facilitează fraudă academică.

LETONIA

În Letonia, nu există un organism național care să trateze plângerile de plagiat în cazul tezelor de doctorat.

Conform Regulamentului nr.1001 al Cabinetului/27 decembrie 2005 - „Proceduri și criterii pentru acordarea unui grad de doctorat (promovare)”, o teză de doctorat va fi acceptată pentru susținerea publică dacă îndeplinește anumite criterii. Unul dintre acestea - lucrarea nu este un fals sau plagiat și nu conține orice altă încălcare a eticii științifice. Prin urmare, se acordă atenție examinării originalității lucrării înainte de susținerea disertației.

În prezent, se lucrează activ la măsuri preventive și la implementarea activităților în instituțiile de învățământ superior pentru educarea studenților și a personalului academic în problemele de integritate academică, precum și la controlul electronic al plagiatului tezelor

²⁵ <https://www.hochschulkompass.de/en/doctoral-studies.html>

²⁶ <https://www.qqi.ie/Articles/Pages/Academic-Integrity.aspx>

²⁷ <https://www.ucd.ie/governance/resources/policy-page-plagiarism-policy/>

²⁸ <http://revisedacts.lawreform.ie/eli/2012/act/28/revised/en/html>

²⁹ <https://data.oireachtas.ie/ie/oireachtas/act/2019/32/eng/enacted/a3219.pdf>

În Sistemul unificat de control computerizat al plagiatului, folosit de 28 de universități / colegii publice și private în 2020. Instituțiile de învățământ superior folosesc și alte instrumente pentru a verifica originalitatea lucrărilor.

Ministerul Educației și Științei, luând la cunoștință experiența altor state și conștientizând că principiile integrității academice sunt o parte importantă a calității studiilor și cercetărilor, intenționează să facă schimbări în reglementarea încălcărilor integrității academice, precum și să îmbunătățească un sistem unificat în Letonia pentru testarea originalității digitale. Consolidarea integrității academice este planificată ca una dintre activitățile din Orientările privind educația și competențele pentru 2021-2027, care vor fi supuse consultării publice în viitorul apropiat.

LITUANIA

Ombudsmanul pentru Etică și Proceduri Academice din Republica Lituania³⁰ este înființat și funcționează în conformitate cu:

1) Legea privind învățământul superior și cercetarea în Republica Lituania³¹ (în continuare, Lege);

2) Rezoluția Parlamentului (*Seimas*) din Republica Lituania cu privire la înființarea Ombudsmanului pentru Etică și Proceduri Academice din Republica Lituania și de aprobare a Regulamentelor Ombudsmanului pentru Etică și Proceduri Academice din Republica Lituania (în continuare, Rezoluție).³²

Conform articolului 12 din Rezoluție, responsabilitățile Ombudsmanului sunt:

- 1) să încurajeze instituțiile de cercetare și învățământ să respecte etica și procedurile academice;
- 2) să supravegheze și să controleze respectarea codurilor de etică academică de către instituțiile de cercetare și învățământ;
- 3) să coopereze cu instituțiile de cercetare și învățământ în soluționarea problemelor legate de încălcarea procedurilor și eticii academice;
- 4) să asigure investigarea eficientă și confidențială a încălcărilor eticii și procedurilor academice;
- 5) să supravegheze și să controleze punerea în aplicare a dispozițiilor acordurilor internaționale din Republica Lituania, actele juridice ale Uniunii Europene, legile

³⁰ <https://etikostarnyba.lt/en/main/>

³¹ <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.343430/asr>

³² <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.406672/asr>

Republicii Lituania și alte acte juridice care reglementează etica și procedurile academice;

- 6) să contribuie la calitatea științei și a educației prin încurajarea principiilor responsabilității academice și a practicilor științifice etice, aplicând măsuri de prevenire a plagiatului, copierii ilegale sau alte utilizări ilegale ale proprietății intelectuale de alte persoane, precum și contrafacerea, falsificarea sau manipularea datelor de cercetare.

Conform articolului 18, partea 2 a legii, *Seimas* numește Ombudsmanul pentru o perioadă de cinci ani, la recomandarea Consiliului de cercetare din Lituania. Aceeași persoană poate fi numită în funcția Ombudsmanului numai pentru două mandate consecutive. Ombudsmanul numit își va exercita funcția numai până la numirea unui nou Ombudsman. Conform articolului 19 din rezoluție, instituția este formată din Ombudsman, funcționari publici și alți angajați. Biroul *Seimas* stabilește numărul maxim admis de funcționari publici și angajați care lucrează în baza contractelor de muncă la instituția Ombudsmanului.

Procedurile de acordare și de revocare a titlului de doctor sunt reglementate în Regulamentul privind studiile doctorale (2017).³³ În conformitate cu prevederile Regulamentului, Ombudsmanul pentru Etică și Proceduri Academice poate fi sesizat cu privire la neacordarea unei diplome.

Universitatea care a acordat diploma poate revoca decizia de acordare a titlului (inclusiv diplomele acordate înainte de intrarea în vigoare a prezentelor reglementări):

1. când se constată fraudă științifică;
2. când diploma de doctorat a fost acordată cu încălcarea acestor reglementări.

Universitatea care a acordat gradul revocă decizia de a acorda titlul atunci când Ombudsmanul pentru Etică și Proceduri Academice ia o decizie obligatorie în acest sens. Acesta poate ordona Universității să revoce o decizie de acordare a unui grad, luată înainte de intrarea în vigoare a prezentelor reglementări. Consiliul pentru cercetare al Republicii Lituania³⁴ decide cu privire la invalidarea gradului acordat.

OLANDA

În Olanda nu există un organism național care să trateze plângerile de plagiat în cazul tezei de doctorat; universitățile au propria politică, de exemplu:

³³

https://www.vu.lt/site_files/DRS/Doctoral_Studies/Vilnius_University_Regulation_on_Doctoral_Studies_2017.pdf

³⁴ <https://www.lmt.lt/data/public/uploads/2016/09/rci-regulations.pdf>

- Universitatea din Leiden:
<https://www.organisatiegids.universiteitleiden.nl/en/regulations/general/plagiarism>
- Universitatea din Utrecht:
<https://www.uu.nl/en/education/graduate-school-of-life-sciences/detect-and-deal-with-plagiarism-ephorus>.

SLOVACIA

În Slovacia, nu există un organism național sau o instituție centrală care să se ocupe de cazurile de plagiat. Este responsabilitatea universităților de a preveni obținerea frauduloasă a diplomelor academice.

Recent, Guvernul a introdus un plan de abordare a acestei probleme. O nouă legislație, inspirată din Republica Cehă, va permite universităților să retragă diplomele academice (BA, MA, PhD) într-o perioadă limitată de timp, dacă această diplomă este obținută în mod fraudulos.

Agenția Slovacă de Acreditare pentru Învățământ Superior (Agenția QA) este o instituție independentă, responsabilă cu procesul de acreditare a instituțiilor de învățământ superior. Aceasta a publicat noi standarde pentru universități în iulie 2020. O parte dintre aceste standarde se referă la îmbunătățirea prevenirii plagiatului și înșelăciunii, precum și a altor comportamente incorecte.

SLOVENIA

În Slovenia, revocarea unui titlu științific de „doctor în științe” este decisă de Senatul Universității. Revocarea tuturor celorlalte titluri academice și științifice este decisă de comisiile universitare care au condus programele de studiu pe baza cărora absolventul și-a obținut titlul, potrivit art.57 din Constituție³⁵, art.2 din Protocolul nr.1 al CEDO, art.14 din Carta UE și a dispozițiilor din Legea învățământului superior³⁶.

În baza dispozițiilor legale menționate, universitatea este autonomă în reglementarea relațiilor privind funcționarea și misiunea sa, inclusiv condițiile de acordare a titlurilor profesionale și academice (art.6 din Legea învățământului superior).

Statutul unei universități³⁷ definește procedura de revocare a unui titlu academic sau științific. De exemplu, articolul 136 din Statutul Universității din Ljubljana prevede că titlul

³⁵ Constitution of the Republic of Slovenia (Official Gazette of RS, No. 33/91-I of 28. 12. 1991)

³⁶ <http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO172>

³⁷ Statutes of the University of Ljubljana (Official Gazette of RS, No. 4/2017 with amendments from 28. 5. 2019), available at https://www.uni-lj.si/university/organization_legal_framework_and_reports/statutes_of_ul_and_regulations/2017041911231544/

academic sau științific al absolventului este revocat dacă se constată, după ce a fost acordat, că:

- dovada absolventului de a îndeplini condițiile de înscriere a fost frauduloasă,
- absolventul nu a îndeplinit toate cerințele conform programului de studiu,
- în teza sa (disertație) prescrisă în programul de studiu, absolventul a făcut ca drepturi de autor ale altora să le prezinte ca fiind ale sale, într-o parte majoră a tezei, nerespectând regulile de citare stabilite,
- partea majoră a tezei de doctorat, prevăzută în programul de studiu, nu este rezultatul muncii proprii a absolventului, a creativității și realizărilor sale; într-o procedură separată, titularul unui doctorat sau titlu științific are posibilitatea de a-și prezenta argumentele cu privire la motivul pentru care consideră că disertația sa de doctorat nu este plagiat. În cadrul unei astfel de proceduri, universitatea decide dacă titlul științific va fi revocat pe motiv că disertația nu este rezultatul propriei creativități a titularului.

Baza legală este Legea învățământului superior, care definește tipurile de instituții de învățământ superior (universități, facultăți, academii de artă și colegii profesionale). În baza acestei legi, programele de studiu educațional sunt clasificate în trei cicluri:

a) primul ciclu

- programe de studii superioare profesionale;
- programe de studii academice;

b) al doilea ciclu

- programele de studii de master,
- programe de studii integrate de master,

c) ciclul al treilea

- programe de studiu doctoral.

Obiectivele și pozițiile pentru proiectarea programelor de studiu sunt stabilite mai detaliat de o rețea națională de calificare a învățământului superior.

În baza Legii învățământului superior, fiecare universitate își adoptă propriul statut, care, printre altele, definește și procedura de soluționare a unei plângeri privind o teză de doctorat.

Senatul este cel mai înalt organism academic al Universității. Membrii Senatului pot fi aleși dintre profesorii angajați cu normă întreagă, care dețin titlul de lector universitar și / sau cercetător, precum și din rândul studenților.

Procedura pentru obținerea titlului academic de doctor în științe este determinată de Regulamentul privind studiile doctorale, adoptat de Senatul Universității în conformitate cu

Statutul Universității. Regulile prevăd cu exactitate conținutul programelor de studiu doctoral, precum și cerințele de înscriere și criteriile de selecție, determină regulamentele de studiu, mentoratul, înregistrarea unui subiect de disertație doctorală, numirea comisiei pentru monitorizarea studiilor doctorale, prezentarea și confirmarea unui subiect de disertație doctorală. Acesta prevede exact ce trebuie să conțină disertația de doctorat și evaluarea disertației.

Susținerea publică este o discuție academică între membrii comisiei și candidatul la doctorat. Scopul principal al susținerii publice este prezentarea disertației de doctorat. Susținerea cu succes a unei disertații de doctorat va servi drept dovadă că studentul candidat la doctorat a atins competențe de cercetare la un nivel înalt de cercetare.

Revocarea titlului academic de doctor în știință

Evaluarea momentului în care o anumită lucrare științifică este marcată drept plagiat este determinată de regulile stabilite de scrierea academică și de regulile profesiei. Plagiatul este expunerea operei unui alt autor ca fiind proprie, fără a menționa numele autorului real sau fără a cita sursa. Din punct de vedere legal, este vorba despre o încălcare a dreptului de autor în care cineva pretinde că un drept străin îi aparține.

În sarcina finală, plagiatul apare cel mai adesea atunci când:

- marchează lucrarea altui autor cu numele său; de exemplu, un student semnează cu numele său o lucrare de seminar sau o lucrare finală (sau mai multe părți ale acesteia) realizată de un alt autor și o prezintă ca produs propriu;
- nu menționează numele autorului (real) atunci când folosește (citând și rezumând) lucrarea altui autor; de exemplu, studentul include în lucrarea sa finală un text pe care l-a copiat în totalitate dintr-o carte, fără a menționa autorul cărții, ci mai degrabă îl prezintă ca fiind munca proprie.

Propunerea de a începe procedura de revocare a unui titlu științific sau academic este făcută de rector sau decan dacă există circumstanțe, subliniind că sunt îndeplinite condițiile pentru revocarea titlului științific sau academic. Propunerea rectorului sau a decanului este supusă la vot în Senatul competent. Dacă Senatul este de părere că propunerea este justificată, adoptă decizia care lansează procedura de revocare a titlului și numește o persoană autorizată să conducă procedura până la emiterea deciziei.

În cazul declanșării unei proceduri de investigare a unui plagiat (articolul 176 din statut), Senatul numește o comisie formată din trei lectori universitari, care elaborează rapoarte separate privind motivele revocării titlului.

Persoana care a luat parte la procesul de obținere a titlului academic sau științific în calitate de îndrumător, co-îndrumător sau membru al comisiei pentru evaluarea lucrărilor finale de studii ale absolventului nu poate fi membru al comisiei de revocare sau persoană autorizată. Persoana autorizată informează absolventul care este supus procesului de

revocare a titlului său academic sau științific. Absolventul poate participa la proces de unul singur sau printr-un avocat. Absolventul va avea dreptul de a consulta toate documentele referitoare la această problemă cu persoana autorizată, de a fi informat cu privire la starea problemei, de a sugera dovezi în favoarea sa și de a exercita toate celelalte drepturi pe care le are ca parte la proceduri aplicându-se mutatis mutandis la legea care reglementează procedura administrativă generală (cu excepția cazului în care procedura este reglementată altfel prin statut).

Din motive justificate, Senatul poate prelungi termenul limită la propunerea absolventului, înainte de expirare. Înainte de deliberarea în Senat, persoana autorizată trebuie să solicite absolventului să prezinte, în termen de 30 de zile de la primirea apelului, o declarație scrisă cu privire la toate faptele și circumstanțele relevante pentru stabilirea deciziei.

După încheierea termenului, persoana autorizată trebuie să prezinte propunerea de decizie și raportul privind desfășurarea procedurii către Senatul competent, împreună cu rapoartele separate ale comisiei (articolul 178 al patrulea paragraf din statut).

Revocarea unui titlu academic sau științific este decisă de Senatul competent. Dacă Senatul constată că există vreunul dintre motivele revocării titlului academic sau științific, atunci va emite o decizie prin care titlul în cauză va fi revocat; în caz contrar, oprește procedura printr-un decret.

Titlul academic sau științific este revocat la data absolvirii deciziei. Dreptul de utilizare a titlului academic sau științific încetează odată cu emiterea deciziei privind revocarea titlului absolventului.

După ce decizia Senatului de revocare a titlului este înmănată absolventului, Universitatea publică decizia în Monitorul Oficial al Republicii Slovenia.

SPANIA

În Spania nu există un organism național care să soluționeze plângerile de plagiat în cazul tezelor de doctorat. Această atribuție corespunde așa-numitelor școli doctorale, organisme specifice create în cadrul universităților pentru organizarea studiilor de doctorat. Cadrul legal, funcțiile și organizarea internă a școlilor doctorale sunt stabilite la articolul 9 din **Decretul Regal 99 din 28 ianuarie 2011**³⁸, care reglementează studiile doctorale. Mai exact, secțiunea 9.7 din Decretul Regal 99/2011 prevede că școlile doctorale trebuie să adopte „regulamente interne care stabilesc, printre altele, drepturile și îndatoririle doctoranzilor în conformitate cu prevederile Decretului Regal 1791/2010, din 30 decembrie,

³⁸ <https://www.global-regulation.com/translation/spain/1438296/royal-decree-99-2011-of-28-january%252c-by-the-official-doctoral-regulated.html>

de aprobare a Statutul studenților universitari”. Una dintre aceste atribuții, așa cum este recunoscută la articolul 13 din Statutul studenților universitari, este să se abțină de la utilizarea sau cooperarea în proceduri frauduloase la testele de evaluare, lucrări, teze sau orice alte documente universitare oficiale. Prin urmare, universitățile care oferă studii de doctorat au adoptat Coduri de conduită și bune practici pentru evitarea plagiatului, precum și mecanisme în cadrul școlilor de doctorat pentru a trata și pedepsi aceste probleme.

În ciuda inexistenței unui organism național care se ocupă de plagiat de la caz la caz, există într-adevăr un organism național care să asigure, printre altele, îmbunătățirea calității în universități și monitorizarea funcționării generale a sistemului universitar spaniol. Acest organism, o agenție de stat din cadrul Ministerului Universităților, este numit **Agencia Națională de Evaluare a Calității și Acreditare (ANECA)**³⁹. Plagiatul în teza de doctorat este clar legat de calitatea universității și de buna funcționare a sistemului universitar și, prin urmare, ANECA este, de asemenea, interesată să limiteze și să pedepsească practicile de plagiat.

Mai mult decât atât, ANECA este cel mai similar organ spaniol în funcții și responsabilități cu Consiliul Național Român pentru Atestarea diplomelor, diplomelor și certificatelor universitare (CNATDCU).

Înființarea ANECA este stabilită la articolul 32 din Legea organică 6/2001, din 21 decembrie, a universităților, în cadrul evaluării, acreditării și calității universitare. În ceea ce privește cadrul său de funcționare și organizare, acesta poate fi găsit în Decretul Regal 1112/2015, din 11 decembrie, de aprobare a Statutului Agenției Autonome a Agenției Naționale de Evaluare și Acreditare a Calității-ANECA⁴⁰.

Conform articolului 31 din Legea organică 6/2001, din 21 decembrie, a universităților, responsabilitățile ANECA sunt:

- Promovarea și garantarea calității sistemului universitar spaniol;
- Măsurarea performanțelor universităților publice și responsabilizarea acestora față de societate;
- Asigurarea transparenței, echivalenței, cooperării și competitivității universităților spaniole la nivel național și internațional;
- Îmbunătățirea activităților de predare, cercetare și management ale universităților;
- Informarea și ajutorarea administrațiilor publice în luarea deciziilor legate de universități;
- Promovarea excelenței universitare și a mobilității studenților și profesorilor;

³⁹ <http://www.aneca.es/eng/ANECA>

⁴⁰ <http://www.aneca.es/eng/ANECA/Regulations>

- Adoptarea criteriilor comune de calitate pentru evaluarea și acreditarea programelor de învățământ care conduc la calificări oficiale și pentru acordarea de diplome și titluri de către universități și instituții de învățământ superior;
- Participarea la procedurile de omologare și la recunoașterea titlurilor de învățământ străine echivalente la nivelurile academice spaniole și la diplomele universitare spaniole.

ANECA este formată din următoarele organisme (articolul 8 din Statutul ANECA):

- Două organe de conducere și executive: Consiliul de conducere și directorul;
- Trei organe consultative și de evaluare: Consiliul consultativ pentru evaluarea instituțiilor și programelor, Consiliul consultativ pentru evaluarea personalului didactic și Consiliul național pentru evaluarea activității de cercetare (CNEAI);
- Trei organe de conducere: Direcția de Evaluare a Instituțiilor și Programelor și Divizia de Evaluare a Personalului Didactic.

Funcțiile, componența, funcționarea și luarea deciziilor pentru fiecare dintre aceste organe sunt stabilite la articolele 9-20 din Statutul ANECA.

Cerințele pentru obținerea unui titlu de doctorat în Spania sunt stabilite în Decretul Regal 99/2011, din 28 ianuarie, care reglementează studiile de doctorat. Universitățile beneficiază de un anumit grad de autonomie în ceea ce privește stabilirea unor cerințe mai specifice pentru obținerea unui titlu de doctorat, cu condiția să respecte reglementările de bază și comune tuturor studiilor de doctorat cuprinse în decretul regal menționat anterior. Acestea sunt cerințele de admitere, durata programului, abilitățile pe care trebuie să le însușească candidatul la doctorat sau evaluarea și susținerea tezei de doctorat.

Diplomele de doctorat sunt eliberate de rectorul universitar (cel mai înalt funcționar într-o universitate) în numele Regelui. Universitățile din Spania se încadrează în definiția administrației publice și, prin urmare, eliberarea unui titlu de doctorat este considerată un act administrativ supus regulilor de procedură administrativă. În acest sens, în conformitate cu articolul 106 din Legea 39/2015, din 1 octombrie, privind procedura administrativă comună a administrațiilor publice, universitatea care a eliberat o diplomă de doctorat poate iniția o procedură de revizuire din *ex officio* sau *ex parte* atunci când există suficiente dovezi care să arate că o teză de doctorat nu îndeplinește cerințele stabilite pentru acordarea acesteia. Această procedură de revizuire poate concluziona că actul administrativ care a condus la concesionarea titlului de doctorat a fost nul pentru unul dintre motivele enumerate la articolul 47.1 din Legea 39/2015. Printre acestea, cel mai frecvent motiv folosit pentru retragerea unui grad de doctorat este lipsa cerințelor esențiale necesare obținerii calificării (secțiunea f a articolului 47.1), de exemplu din cauza plagiatului. Cu toate acestea, înainte de a confirma retragerea, articolul 106 prevede, de asemenea, decizia de a fi înaintată

Consiliului de stat (sau unui organism echivalent din Comunitatea Autonomă, dacă există un astfel de organism), care va emite un aviz pentru decizia finală.

SUEDIA

Sistemul suedez de soluționare a cazurilor de conduită suspectă în cercetare a fost recent modificat. Înainte de 2020, fiecare instituție de învățământ superior finanțată de stat avea responsabilitatea independentă să investigheze și să examineze cazurile de comportamente incorecte în cercetare. După introducerea **Legii (2019:504) privind responsabilitatea pentru bune practici în cercetare și examinarea conduitei necorespunzătoare**⁴¹, noi proceduri se aplică în tratarea comportamentelor incorecte din cercetare în Suedia. Legea a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020 și conține o definiție a unei conduite incorecte în cercetare, care include plagiatul (Secțiunea 2).

În conformitate cu noua lege, „cercetătorul” este responsabil de respectarea bunelor practici în cercetarea sa (Secțiunea 4). Conform actelor pregătitoare ale Legii, termenul de „cercetător” se referă la persoanele care urmează sau au urmat o educație postuniversitară și care participă la cercetare (proiectul de lege 2018/18: 58 p. 102⁴²). Potrivit consilierului juridic principal la Autoritatea Suedeză pentru Învățământ Superior (UKÄ), noua Lege ar trebui, prin urmare, să se aplice și cazurilor de plagiat în cadrul disertațiilor doctorale.⁴³

Ca urmare a intrării în vigoare a noii legi, responsabilitatea de a investiga și examina cazurile de comportamente suspecte în cercetare s-a mutat de la instituțiile individuale de învățământ superior la un consiliu nou instituit și independent, respectiv Consiliul național pentru evaluarea conduitei neconforme în cercetare (NPOF, Consiliul de administrație). NPOF este format din președinte, vicepreședinte și zece membri. Tehnic, este organizat ca autoritate publică sub autoritatea guvernului.⁴⁴

Conform prevederilor Legii, cazurile consiliului de administrație sunt inițiate de:

1. o entitate responsabilă în cercetarea care depune documente de caz;
2. o acuzație de conduită necorespunzătoare, fiind trimisă Consiliului sau
3. Consiliul de administrație a soluționat o problemă de conduită incorectă în cercetării de care a luat cunoștință în alt mod.

⁴¹<https://www.uhr.se/en/start/laws-and-regulations/Laws-and-regulations/act-on-responsibility-for-good-research-practice/>

⁴²<https://www.regeringen.se/49344a/contentassets/c8b714c3012b4974821dc185737323c0/ny-ordning-for-att-framja-god-sed-och-hantera-oredlighet-i-forskning-prop.-20181958.pdf>

⁴³ În cele din urmă, însă, NPOF va decide ce constituie o conduită incorectă în cercetare. Până în prezent, consilierul juridic senior nu are cunoștință de niciun caz în care noul consiliu a examinat cazuri de presupus plagiat în disertații doctorale.

⁴⁴ <https://svenskfattningssamling.se/sites/default/files/sfs/2019-11/SFS2019-1152.pdf>

În cazul în care există suspiciunea că s-ar fi putut produce abateri în activitățile de cercetare ale unei universități sau ale unei alte instituții de învățământ superior, entitatea responsabilă trebuie să furnizeze orice fel de informații și documentații solicitate de consiliu. De asemenea, trebuie să ofere consiliului de administrație acces la calculatoare și alte echipamente utilizate în cercetare (Secțiunea 12).

Examinarea de către consiliu este prezentată printr-o decizie. În cazul în care Consiliul a decis că a avut loc o conduită incorectă a cercetării sau că a existat o abatere serioasă de la bunele practici de cercetare în formă de minciună, falsificare sau plagiat, fără a putea determina intenția sau neglijența gravă, entitatea responsabilă pentru cercetare trebuie, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a deciziei, să prezinte un raport comisiei cu privire la măsurile pe care le-a luat sau intenționează să le ia în urma deciziei. În plus, entitatea responsabilă trebuie să informeze, de îndată ce a fost luată decizia, finanțatorii de cercetare, agențiile publice, jurnalele de cercetare și alte părți interesate de decizie. Entitatea responsabilă de cercetare trebuie să le informeze, de asemenea, că decizia poate fi atacată (Secțiunea 14).

Examinarea abaterilor din cercetare, în temeiul Legii, nu poate fi întemeiată pe circumstanțe mai vechi de 10 ani. Cu toate acestea, această dispoziție nu se aplică dacă există circumstanțe excepționale pentru examinare.

Conform Instrucțiunilor Consiliului⁴⁵, acesta publică un raport anual cu privire la deciziile sale din anul calendaristic precedent, precum și informații despre măsurile pe care entitatea responsabilă de cercetare le-a luat sau intenționează să le ia în urma deciziilor. Raportul conține, de asemenea, informații furnizate de instituțiile de învățământ superior, în conformitate cu capitolul 1, secțiunea 18 din Ordonanța privind învățământul superior (1993:100)⁴⁶ (informații anonimizate despre abaterile de la bunele practici de cercetare care au fost examinate de instituție în anul calendaristic precedent).

Măsuri disciplinare în cazurile de plagiat

Un doctorand este formal un student. Ca atare, un doctorand care este găsit vinovat de plagiat poate fi supus unor măsuri disciplinare de către instituția de învățământ superior, în conformitate cu capitolul 10 din Ordonanța privind învățământul superior. Problemele disciplinare sunt examinate de comisia de disciplină a instituției de învățământ superior. Există exemple de cazuri în care o comisie a decis să suspende un doctorand pentru că a fost găsit vinovat de plagiat în programul său postuniversitar.

Pentru a obține un doctorat, studentul este obligat, printre altele, să prezinte o disertație de doctorat, aprobată. Dacă doctorandul a indus în eroare instituția de învățământ superior în evaluarea disertației sale de doctorat, decizia de aprobare a disertației poate fi

⁴⁵https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-20191152-med-instruktion-for_sfs-2019-1152

⁴⁶<https://www.uhr.se/en/start/laws-and-regulations/Laws-and-regulations/The-Higher-Education-Ordinance/>

modificată (revocată). Există exemple de cazuri în care o universitate a revocat ulterior aprobarea unei disertații de doctorat când, după susținere, s-a dovedit că disertația conținea plagiat; comisia a luat o decizie de revocare a notei aprobate cu privire la disertația de doctorat.

STATELE UNITE ALE AMERICII

În SUA nu există un organism central care evaluează teze de masterat sau de doctorat în vederea depistării plagiatului. Cu toate acestea, Dr. Roig de la Oficiul de Integritate a Cercetării din Departamentul de Sănătate și Servicii Umane⁴⁷ a elaborat aceste Orientări privind scrierea etică, inclusiv evitarea plagiatului⁴⁸.

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII

În Marea Britanie, toate universitățile sunt organisme autonome independente și fiecare instituție este responsabilă de administrarea, evaluarea și acordarea diplomelor sale universitare și postuniversitare. Nu există un organism național care să trateze plângerile de plagiat în cazul tezelor de doctorat.

Instituțiile de învățământ superior din Marea Britanie au propriile lor statute, regulamente și ordonanțe care reglementează procedurile în universitate sau colegiu. Fiecare instituție va putea să își dezvolte propriile politici și proceduri specifice pentru a face față înșelăciunii, plagiatului și lucrărilor frauduloase sau născocite. Aceste politici sunt făcute publice în mod normal pe site-urile web ale universităților și sunt clare pentru studenți.

Instituțiile de învățământ superior au, în general, regulamente care prevăd procedurile de revocare a diplomelor acordate de instituție. Instituțiile vor avea, de obicei, un organism sau o comisie care investighează acuzațiile de comportament necorespunzător și plagiat academic, iar aceste organisme sau Senatul universității au puterea de a revoca un titlu, dacă procedurile dovedesc o acuzație de plagiat sau fraudă. Ca exemplu, acest document prezintă procedura de revocare în cadrul Universității din Newcastle: Procedura de revocare a unui grad sau a altei distincții conferite de Universitate⁴⁹.

⁴⁷ <https://ori.hhs.gov/>

⁴⁸ <https://ori.hhs.gov/sites/default/files/plagiarism.pdf>

⁴⁹ <https://www.ncl.ac.uk/students/progress/assets/documents/Revocation-of-a-Degree.pdf>

UNGARIA

În Ungaria nu există un organism național care să trateze plângerile de plagiat în cazul tezelor de doctorat. Instituțiile de învățământ superior au propriile lor reglementări cu privire la plagiat.

Cu toate acestea, plagiatul este o încălcare a legii, care poate avea consecințe în dreptul civil și în dreptul penal. Secțiunea 12 din Legea LXXVI din 1999 privind drepturile de autor⁵⁰ prevede că:

„(1) Autorii au dreptul să fie menționați ca autori pe lucrările lor sau în publicațiile referitoare la lucrările lor, în funcție de mărimea și natura publicației.

(2) Autorii trebuie să fie menționați atunci când o parte a unei lucrări este adoptată, citată sau prezentată”.

Secțiunea 94 precizează consecințele încălcării drepturilor de autor în conformitate cu dreptul civil. De exemplu, autorul poate cere o hotărâre judecătorească prin care să se constate că a existat o încălcare a drepturilor. În plus, autorul poate solicita despăgubiri pentru daune și, de asemenea, poate cere restabilirea drepturilor sale personale, potrivit Legii drepturilor de autor. După cum se arată în secțiunea 31(1), drepturile de autor sunt protejate pe durata vieții autorului și timp de șaptezeci de ani după moartea sa. Pe baza unei plângeri, plagiatul poate avea și consecințe penale.

Legea CCIV din 2011 privind învățământul superior național⁵¹ prevede regulile privind programele de doctorat. Articolul 53 prevede următoarele:

Programele de doctorat cuprind două etape: (1) o etapă de studiu și de cercetare și (2) o etapă de cercetare și disertație. Studenții finalizează prima etapă cu un examen cuprinzător menit să măsoare și să evalueze progresul realizat în studiu și cercetare. Scopul celei de-a doua etape este obținerea unui titlu de doctorat. Studenții doctoranzi își depun disertațiile de doctorat în termen de trei ani de la susținerea examenului. În cazurile care merită o atenție specială, acest termen poate fi prelungit cu un an.

Condițiile pentru obținerea unui titlu de doctorat includ:

- a) îndeplinirea obligațiilor prevăzute în normele de doctorat;
- b) furnizarea unui certificat, astfel cum este stabilit în regulile de doctorat, a abilităților lingvistice adecvate pentru desfășurarea activității academice în disciplina dată în două limbi străine, dintre care una poate fi limba de semn non-maghiară în cazul studenților surzi;

⁵⁰ <https://www.wipo.int/edocs/lexdocs/laws/en/hu/hu084en.pdf>

⁵¹ http://njt.hu/cgi_bin/njt_doc.cgi?docid=142941.386025

c) prezentarea unei activități academice independente științifice prin articole, studii sau prin alte mijloace sau prezentarea rezultatelor activităților artistice creative independente, ca premisă pentru obținerea unui doctorat artistic (DLA);

d) rezolvarea independentă a unei sarcini academice sau artistice adaptate la cerințele gradului; prezentarea unei lucrări sau a unei opere de artă; susținerea rezultatelor într-o dezbatere deschisă.

Normele de doctorat ale instituțiilor de învățământ superior conțin reguli detaliate privind programele de doctorat, acordarea și retragerea diplomelor de doctorat.